

Karel IV.
Můj život, má
vize

Pavel Hrejsemnou

IDEAIFY
for beauty

Karel IV.

**Můj život, má
vize**

Pavel Hrejsemnou

Název knihy: Karel IV. - můj život, má vize

Podnázev: -

Autor: Pavel Hrejsemnou

Nakladatel: IDEAIIFY s.r.o. **Adresa nakladatele:** Na Studních 71, 284 01
Kutná Hora **Web:** www.ideaify.cz **E-mail:** info@ideaify.cz

Rok vydání: 2025 **Vydání:** První elektronické vydání **Počet stran:** 75 A5

Autorská práva a právní doložky

© 2025 Pavel Hrejsemnou a IDEAIIFY s.r.o.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována, ukládána v rešeršním systému, ani přenášena jakýmkoli způsobem a v jakékoli formě (elektronicky, mechanicky, nahráváním či jinak) bez předchozího písemného souhlasu autora a nakladatele.

ISBN (PDF verze): 978-80-53028-71-4

ISBN (ePuB verze): 978-80-53028-72-1

Upozornění: Informace obsažené v této knize jsou určeny pouze pro vzdělávací a informační účely. I když bylo vynaloženo veškeré úsilí k zajištění přesnosti a aktuálnosti obsahu, vydavatel ani autoři nenesou odpovědnost za případné chyby nebo opomenutí, ani za výsledky plynoucí z použití zde uvedených informací. Čtenář by měl vždy ověřit informace z více zdrojů a přizpůsobit je svým konkrétním potřebám.

Tvorba a produkce

Jazyk: Čeština

Grafický design, návrh obálky a sazba: IDEAIIFY s.r.o.

*Tuto knihu věnuji všem, kteří věří, že moudrost,
prozíravost a neúnavná práce mohou vést k budování
lepšího světa.*

*Ať je příběh Karla IV. nejen ohlédnutím do minulosti,
ale i inspirací pro ty, kteří se nebojí snít velké sny a s
vytrvalostí usilovat o jejich naplnění.*

*Nechť je jeho život svědectvím, že i v dobách největších
výzev lze s odhodláním a pevnou vizí položit základy
pro prosperitu a rozkvět budoucích generací.*

Pavel Hrejsemnou - autor

Prolog

Hlas z hlubin času

Jsem Karel. Ačkoliv se má ruka už dávno proměnila v prach a mé srdce umlklo pod kamennou klenbou, můj hlas žije dál. Přes propast staletí k vám promlouvám nikoli jako chladný letopočet v kronikách, ani jako vznešená socha na pražském mostě. Projděte se se mnou labyrintem mého života, a nahlédněte do duše muže, který nosil dvě koruny – jednu českou, druhou římskou – a břímě zodpovědnosti za osudy celého kontinentu.

Narodil jsem se do doby bouřlivé. Střed Evropy byl rozerván válkami, intrikami a morovými ranami. Zemi, kterou jsem miloval, jsem zdědil v troskách, Prahu poznamenanou požáry, její lid v úzkostech. Mnozí by se pod takovou tíhou zlomili, ale já měl svou vizi. Vizi Nového Říma, města, kde se moudrost snoubí s vírou, kde umění kvete a kde spravedlnost vládne. Vizi silného království, jež bude oporou celé křesťanské říše.

Tato kniha není jen výčtem mých činů, ale především zrcadlem mých myšlenek, pochybností i triumfů. Od chladných zdí Lokte, přes učená léta v Paříži a drsné lekce války v Itálii, až po slávu císařské koruny v Římě. Uslyšíte hlas panovníka, který stavěl mosty – doslova i přeneseně – a který věřil, že největší zbraní je slovo a

*nejpevnější základem je vzdělanost. Seznámím vás s
mými přáteli a nepřáteli, s mými láskami i ztrátami.*

*Připravte se na cestu do mého světa. Do světa, kde se
víra střetávala s politikou, zbožnost s ambicemi, a kde i
císař byl jen člověkem, toužícím po odkazu, který
přežije věky.*

Úvod: Hlas krále, hlas císaře

Mé jméno je Karel. Král český, markrabě moravský, římský král a z Boží milosti císař Svaté říše římské. Mé jméno zní v kronikách, na pergamenech a v kamenech, které jsem zanechal za sebou. Prožil jsem život plný zvratů, radostí i nesmírných bolestí. Války, intriky, morové rány, zrady i triumfy – to vše utvářelo mou cestu od malého chlapce na Lokti až po vládce, jemuž podléhala velká část Evropy.

Když se ohlížím zpět, vidím, že má cesta nebyla přímá. Byla to spíše složitá pavučina událostí, kde každá nit, každý tah osudu měl svůj význam. V tomto vyprávění vám chci poodhalit svůj vnitřní svět, své myšlenky a pocity, které se skrývaly za panovnickým rouchem. Nebudu se jen chlubit svými úspěchy, ale promluvím i o pochybnostech, které mě tížily, o ztrátách, které mě zasáhly, a o poučeních, jež jsem si z nich odnesl.

Tyto řádky nejsou jen historickým záznamem, nýbrž mou osobní výpovědí. Chci vám ukázat, co mě pohánělo vpřed – láska k mé zemi, hluboká víra v Boha a neochvějná vize Prahy jako Nového Říma. Chci, abyste pochopili, že i císař je jen člověk, který se snaží plnit své poslání s veškerou silou a moudrostí, jíž mu bylo dáno.

Tak naslouchejte hlasu, který přichází z minulosti. Hlasu krále, hlasu císaře, hlasu muže, který věřil, že jeho odkaz přesahuje pozemský život.

1. Dětství a odkaz Přemyslovců: Kořeny, z nichž jsem vzešel

Narodil jsem se v Praze, v den svatého Václava léta Páně 1316, jako Václav, první syn krále Jana Lucemburského a české královny Elišky Přemyslovny. Můj křest, který mi dal jméno po patronovi naší země, byl snad jediným projevem laskavosti osudu, který mi v dětství dopřál klid. Rodové dědictví, které jsem po matce nesl – krev Přemyslovců, starobylého českého rodu, jenž po staletí vládl této zemi – bylo pro mou matku vším. Pro mě, jako malého chlapce, to však znamenalo především život v neustálém strachu a nejistotě.

Moji rodiče, král Jan a královna Eliška, se nemilovali. Jejich sňatek byl politický akt, spojení dvou rodů, které se mělo postarat o stabilitu, ale přineslo jen sváry a hořkost. Otec byl rytíř a dobrodruh, jeho duše patřila spíše kolbištím Evropy než správě země. Matka, silná a hrdá žena, toužila po obnově slávy Přemyslovců, a viděla ve mně jediného nástupce hodného tohoto dědictví. Její touha po silné vládě a můj osud se propletly už tehdy.

V Praze to bylo neklidné. Šlechta, zvyklá na slabou královskou moc, vedla s otcem i matkou neustálé boje. Pamatuji si jen útržky z dětství na Pražském hradě, spíše pocit chladu a strachu než tepla domova. Královna Eliška, posedlá svou vizí silné české koruny, mě